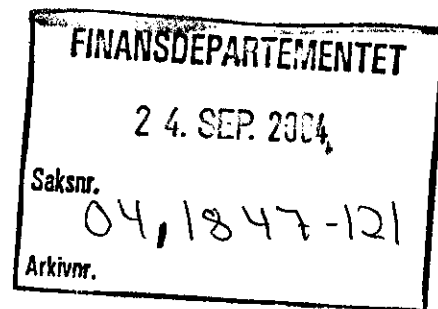

Vanylven kommune
Rådmannskontoret

Finansdepartementet
Postboks 8008 Dep
0030 OSLO

Vår ref.
04/00656-004/KKV

Arkivkode
034

Dykkar ref.

Dato
21.09.04

MELDING OM VEDTAK ANSVARET FOR SKATTEINNKREVJINGA - HØYRING

Formannskapet handsama i møte 20.09.04 sak 0153/04. Følgjande vedtak vart fatta:

Vanylven kommune tilrår at skatteoppgåvene som framgår i NOU 2004:12 framleis skal vere utført av kommunane. Kommunen kan ikkje sjå at ei statleggjering av oppgåvene vil gje meir kostnadseffektive løysingar og betre resultat enn det kommunane oppnår i dag.

Saksutgreiing ligg ved til orientering.

Rett utskrift:
Vanylven kommune

Kåre Kvangarsnes

Kopi til: Økonomisjefen

Postadresse:
Rådhuset
6143 Fiskåbygd

Besøksadresse:
Rådhuset
Fiskåbygd

Telefon: 700 23700
Telefaks: 700 23737
E-post: postmottak@vanylven.kommune.no
o

SAKSOPPLYSNINGAR:

På grunn av kort tidsfrist, vert denne saka kun behandla i formannskapet. Normalt skal saker av denne type til kommunestyret, men administrasjonen reknar med at denne saka er så lite kontroversiell at formannskapet kan gjere vedtak.

Vedlegg:

Finansdepartementet, Høyring NOU 2004:12 Betre skatteinnkrevjing, 18.06.2004

Uprenta saksdokument (følgjer saka):

NKK, Ansvar for skatteoppgåvene igjen under press, 18.05.2004

Komm.sentralforbund, høyring på skatteoppkreverutvalets utredning NOU 2004:12, 12.07.2004

Samandrag

Skatteoppkrevjarutvalet leverte si innstilling i NOU 2004:12 den 12.mai 2004. Saka er no ute til høyring. Utvalet leverte delt innstilling. Fleirtalet i utvalet ville statleggjere skatteinnkrevjinga, medan mindretalet, som var dei kommunale representantane i utvalet, meiner at framleis lokal skatteinnkrevjing under kommunalt ansvar er den beste løysinga. Finansdepartementet og Skattedirektoratet sine representantar i utvalet har gjort greie for korleis ein eventuell statleg skatteinnkrevjingsmodell skal formast. Truleg er denne løysinga i tillegg til statleggjering ei lite god ordning for skatteinnkrevjinga i Noreg. Den statlege organisasjonsmodellen er grunnleggjande i strid med dei prinsipp som Stortinget har vedteke for norsk skatteinnkrevjing, og modellen vil føre både til dårlegare rettstryggleik for skattytarane og sentralisering.

Ein god regel er å forandre organisasjonar som ikkje fungerer godt. Like viktig, både i offentleg verksemd og i privat verksemd, er det at ein ikkje skal forandre organisasjonar som fungerer godt. Dagens organisering av skatteinnkrevjinga, med lokale skatteoppkrevjarar i kommunal regi, fungerer særst godt. Å eksperimentere med nye statlege organisasjonsmodellar er ikkje modernisering av offentleg sektor, og skatteinnkrevingsområdet er eit lite egna område å eksperimentere på fordi ei resultatforverring på 0,5% i innbetalte skattar utgjer mellom 1,5-2 milliardar lågare inntekter på landsbasis.

Saksopplysningar:

Etter nesten 40 års utgreiing fastsette Stortinget dagens skattebetalingsordning. Ordninga, som fall på plass i perioden 1957-1965, har som berande prinsipp at same instans ikkje både skal fastsette skatten (gjennomføre likning) og krevje inn skatten. Stortinget har bestemt at dette prinsippet skal gjennomførast ved at dei statlege likningskontora fastset skatten gjennom likning og dei kommunale skatteoppkrevjarkontora krev inn skatten. Den norske skattebetalingsordninga er basert på ei klar og eintydig arbeidsdeling mellom likningskontora og skatteoppkrevjaren. Dagens ordning er robust og effektiv. Det er dokumentert at den norske skattebetalingsordninga kan syne til resultat i verdsklasse, med løysingsgrad på mellom 99% og 100% av utlikna skatt. Resultata kan kanskje verte endå betre og løysingane meir kostnadseffektive med nokre av forbetningsforslaga som utvalet listar opp, men det kan også skje innanfor dagens modell.

Vurdering og konklusjon:

Rådmannen finn grunnlag for å hevde at staten sin skisserte organisasjonsmodell ikkje er god for den veletablerte skattebetalingsordninga i Noreg. Modellen kan truleg føre til at:

- Skatteoppkrevjarkontora vert redusert til statlege tvangsinnkrevjingskontor
- Skatteinnkrevjinga vert sentralisert
- Redusert rettstryggleik
- Redusert brukarvennlegheit for innbyggjarane

Denne statlege modellen er ukjend og ein unorsk måte å drive skatteinnkrevjing på. Han fører til stor avstand og dårleg kommunikasjon mellom skattytar og skatteoppkrevjar, og det grunnleggjande kravet om rettstryggleik for skilje mellom fastsetjing av kravet og innkrevjing av kravet er ikkje lenger oppfylt.

Fleirtalet i utvalet sitt forslag vedkomande organisering fører til at skatteoppkrevjarkontora vert omdanna til tvangsinnkrevjingskontor, som berre arbeider med tvangsinnkrevjing av skattar og avgifter. I dagens kommunale organisasjonsmodell er tvangsinnkrevjing ei av fleire andre oppgåver. Av andre oppgåver har vi betalingsentral for frivillig skattebetaling, informasjonsverksemd overfor arbeidsgjevarar og skattytarar og vi utfører arbeidsgjevarkontroll, mao vi utfører alle skatteinnbetalingsfunksjonar. I det statlege organisasjonsforslaget vert kontora berre tvangsinnkrevjingskontor, og det vanskeleggjer god dialog mellom skattytar og skatteoppkrevjar. Det vert også vanskeleg å ha fleksibel innkrevjing slik vi har i dag. Ved ei statleg organisering vil ein miste evna til å sjå skattytar sin situasjon i samanheng og skattytarane kan verte kasteballar mellom dei ulike offentlege kontora.

Med dagens ordning har vi eit skatteoppkrevjarkontor i kvar kommune. Vi har god kommunikasjon og gode resultat. God skatteoppkrevjing er langt på veg synonymt med god kommunikasjon mellom skattytar og skatteoppkrevjar. Dersom den statlege organisasjonsmodellen som er lagt fram vert gjennomført, får vi truleg maksimalt eit dusin store tvangsinnkrevjingskontor. Dette fører til dårlegare tilbod til næringsliv og skattytarar i distrikta, utarming av innkrevjingsmiljøa i kommunane og sentralisering av arbeidsplassar.

Utvalet gjennomførte ei undersøking som syner at mange tilsette på dagens skatteoppkrevjarkontor også har andre oppgåver knytt til innkrevjing av kommunale krav. Over 200 kommunar svarde at skatteinnkrevjinga er ein del av eit større miljø i kommunen. Ei statleggjering av oppgåva fører til svekka kompetanse på innkrevjingsområdet i kommunane, og Vanylven er ikkje noko unntak her.

Det statlege forslaget til organisasjonsmodell er i strid med Stortinget sin føresetnad om at samme instans ikkje både skal fastsetje skatten og krevje inn skatten. Dette fordi forslaget legg til grunn at fastsetjing (likning) og innkrevjing av skatten skal utførast av same kontor. Gjennom ei slik organisering aukar truleg risikoen for at innfordringsmessige omsyn vert teke ved fastsetjing av skatten og fastsetjingsomsyn under innkrevjing. Konsekvensen er redusert rettstryggleik for skattytarane.

Løysingsgraden i det norske skattebetalingssystemet er unik. Kommunale skatteoppkrevjarar klarer å krevje inn mellom 99% og 100% av all utlikna skatt. Det er dokumentert at dei små kontora har minst like høg løysingsgrad som store kontor. Administrasjonen trur difor det er lite å tene på ei sentralisering av oppgåva.

I ei omfattande undersøking utført av Norsk Gallup i 2002 gir næringslivet kommunale skatteoppkrevjarkontor vesentleg betre score enn dei sentraliserte, statlege skattekontora ved målt tilgjenge, sakshandsamingstid, osv. Statleg organsiasjonsmodell som no vert lagt fram vil medføre ytterlegare redusert brukervennlegheit, fordi ei sentralisering fører til auka avstand mellom skattytar og skatteoppkrevjar.